

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

**ΙΑ΄ Κυριακὴ τοῦ Λουκᾶ (Λουκ. ιδ΄ 16 -24)
(16η Δεκεμβρίου 2012)**

Τὸ Μεγάλο Δεῖπνο

Ἄγαπητοὶ ἀδελφοί,

Μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ διαινύουμε τὴν περίοδο τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ σὲ δέκα ἡμέρες θὰ ἐορτάσουμε τὴ μεγάλη ἐορτὴ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἑκκλησία μας καθόρισε νὰ ἀναγινώσκεται δύο Κυριακὲς πρὶν τὰ Χριστούγεννα ἀπὸ τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιο ἢ παραβολὴ τοῦ Μεγάλου Δείπνου.

Ο Κύριος ἔλαβε τὴν ἀφορμὴν νὰ πεῖ αὐτὴ τὴν παραβολήν, ὅταν ἦταν καλεσμένος γιὰ δεῖπνο στὸ σπίτι ἐνὸς Φαρισαίου κάποιο Σάββατο. Ἔλεγε δὲ στὸν οἰκοδεσπότη ποὺ τὸν εἶχε προσκαλέσει τὰ ἔξῆς: «Ὄταν παραθέτεις κάποιο γεῦμα ἢ δεῖπνο μὴ προσκαλεῖς σ' αὐτὸ τὸν ἀδελφούς σου ἢ τοὺς συγγενεῖς σου ἢ τοὺς φίλους σου ἢ τοὺς πλουσίους γείτονές σου, ποὺ μποροῦν ὄμοίως νὰ σοῦ ἀνταποδώσουν καὶ νὰ σὲ προσκαλέσουν σὲ γεῦμα, ἀλλὰ νὰ καλεῖς φτωχούς, ἀναπήρους, τυφλούς, καὶ τότε θὰ εἴσαι μακάριος, διότι αὐτοὶ δὲν θὰ μποροῦν νὰ σοῦ ἀνταποδώσουν τὸ καλὸ ποὺ ἔκανες, πρᾶγμα τὸ ὅποιο θὰ ἀνταποδώσει ὁ Θεὸς στὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν» κατὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία του. Ὄταν ἀκουσε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου κάποιος ἀπὸ τὸν καλεσμένους Φαρισαίους, εἶπε: «μακάριος ἐκεῖνος ποὺ θὰ καθίσει στὸ γεῦμα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ»(δ΄ 12 -15).

Οἱ Φαρισαῖοι πίστευαν στὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, ἀλλὰ νόμιζαν ὅτι μετὰ τὴν ἀνάσταση οἱ ἀνθρωποι θὰ ζοῦν μὲ τὸ ὑλικό τους σῶμα καὶ ὅτι θὰ τρῶνε καὶ θὰ πίνουν. Ο Κύριος, λοιπόν, μὲ ἀφορμὴ τὰ ἀνωτέρω, τοὺς λέει τὴν παραβολὴν ποὺ ἀκούσαμε σήμερα, τοῦ Μεγάλου Δείπνου.

Γιατὶ εἶναι μεγάλο τὸ Δεῖπνο; Διότι αὐτὸς ποὺ καλεῖ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ μεγάλος Θεός, εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὁπως λέμε στὴ Θεία Λειτουργία ὁ Κύριος εἶναι «ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος, ὁ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος». Ο Χριστὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ προσφέρει καὶ ταύτοχρονα προσφέρεται στοὺς πιστούς. Εἶναι ἐκεῖνος ποὺ προσδέχεται καὶ

διαδίδεται. Άκομη είναι μεγάλο τὸ Δεῖπνο, διότι τὰ παρατιθέμενα στὸ τραπέζι είναι μεγίστης πνευματικῆς ἀξίας. Δηλαδὴ δὲν πρόκειται ἐδῶ περὶ ὑλικῆς τροφῆς ἀλλὰ οὐράνιας τροφῆς ποὺ είναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Λέει ὁ ἄπ. Παῦλος στὴν ἐπιστολή του πρὸς τοὺς Ρωμαίους: «Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι Ἅγιῳ» (Ρωμ. ιδ' 17). Δηλαδή, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν είναι θέμα φαγητοῦ καὶ ποτοῦ, ἀλλὰ είναι δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρά, ποὺ χαρίζει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητοί μου, δὲν είναι μόνο ἔνα γεγονὸς τοῦ μέλλοντος, είναι ταύτοχρονα καὶ μιὰ ἐπίγεια πραγματικότητα. Είναι ἡ Ἔκκλησία ποὺ ἰδρυσε ὁ Κύριος μὲ τὴν παρουσία του ὡς Θεάνθρωπος ἐπάνω στὴ γῆ, είναι ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ τῶν πιστῶν. Ὁ Ἰδιος εἶπε: «ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστι», είναι μέσα μας. Ὄποιος ζεῖ ἐν Χριστῷ γεύεται τὴν Βασιλεία Του ἀπὸ τὴν ζωὴν αὐτὴν ἐν μέρει, γιὰ νὰ τὴν ἀπολαύσει ὀλόκληρη στὸν οὐρανό, ὅπου θὰ βλέπει τὸν Κύριο «πρόσωπον πρὸς πρόσωπον». Γράφει ὁ ἄγιος Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος: «ὅποιος δὲν δεῖ τὸν Χριστὸν ἐδῶ στὴ γῆ, δὲν θὰ τὸν δεῖ οὕτε στὸν οὐρανό».

Λέει ἀκόμη ὁ Κύριος στὴν παραβολὴ ὅτι ὁ οἰκοδεσπότης ἔστειλε τὸν δοῦλο του νὰ εἰδοποιήσει τοὺς καλεσμένους. Ὑπῆρχε, λοιπόν, κάποια συγκεκριμένη ὥρα γιὰ τὴ συμμετοχὴ στὸ δεῖπνο. Ποιὰ είναι αὐτὴ ἡ ὥρα; Αὐτὴ ἡ ὥρα ἀρχίζει μὲ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ Λόγου. Ἡ ἀνθρωπότητα ὀλόκληρη περίμενε μέσα στοὺς αἰῶνες νὰ ἔρθει ὁ Μεσσίας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, περίμενε αὐτὸν τὸ μεγάλο Δεῖπνο τοῦ Θεοῦ. Ὄταν μᾶς καλέσει κάποιο σπουδαῖο καὶ μεγάλο πρόσωπο στὸ σπίτι του, γιὰ νὰ μᾶς προσφέρει ἔνα δεῖπνο μαζί του, περιμένοντες μὲ ἀνυπομονησία πότε θὰ ἔρθει ἐκείνη ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα νὰ πάμε στὸ σπίτι του, διότι αὐτὴ ἡ πρόσκληση μᾶς περιποιεῖ μεγάλη τιμή. Κάλεσε ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους σὲ ἔνα παγκόσμιο Δεῖπνο ἀπλωμένο σ' ὅλη τὴ γῆ καὶ σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες μέχρι τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου. Γιὰ τοὺς Ἐβραίους ἡ Γέννηση τοῦ Μεσσία ἦταν ἡ ὥρα ποὺ προσκλήθηκαν στὸ Δεῖπνο. Άλλὰ αὐτοὶ ἀρνήθηκαν τὴν πρόσκληση καὶ ἀφησαν τὴν ὥραν αὐτὴν νὰ χαθεῖ. Αὐτὸ ἦταν τὸ πιὸ τραγικὸ λάθος τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Καὶ ὅχι μόνο τὴν ἀφησαν νὰ πάει χαμένη, ἀλλὰ καὶ ἔγιναν ἔχθροι καὶ πολέμιοι τοῦ ιδίου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡρθε ὅμως μετὰ ἡ ὥρα τῶν ἐθνῶν. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀνήκαμε στὸν ἐθνικὸ κόσμο, στοὺς εἰδωλολάτρες, καὶ δεχθήκαμε ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Παῦλο τὴν πρόσκληση στὸ Μεγάλο Δεῖπνο.

Καὶ ποιὰ είναι, ἀγαπητοί μου, ἐκεῖνα ποὺ ἐτοίμασε ὁ Χριστός; Είναι ὅσα ἔφερε πάνω στὴ γῆ μὲ τὴ Γέννηση, τὴ Σταύρωση, τὴν Ανάσταση καὶ Ανάληψή του. α) Είναι ἡ ἀφεση τῶν ἀμαρτιῶν ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ συγχώρηση ὅλων τῶν ἀμαρτιῶν μας, ὅσο βαριὲς καὶ ὅσο πολλὲς κι' ἀν είναι αὐτές, μὲ τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἐξομολόγησή μας. Ἐλευθερώνεται ὄριστικὰ ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἀμαρτίας. β) Ἐνα ἀκόμη ἀγαθὸ ἀπὸ τὰ προσφερόμενα στὸ Τραπέζι τοῦ Θεοῦ είναι τὸ μεγάλο δῶρο τῆς νίοθεσίας. Οἱ ἀνθρώποι ἀποποιήθηκαν τὸν Θεὸν σὰν Πατέρα τους, ἔπαψαν νὰ θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς τους παιδιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ θέλησαν νὰ νίοθετηθοῦν ἀπὸ τὸν

Διάβολο. Μὲ τὴν ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου ἔρχεται ἡ ἀπελευθέρωσή μας καὶ γινόμαστε πάλι παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, μελλοντικοὶ πολῖτες τῆς Βασιλείας ποὺ μᾶς προσφέρει ὁ Θεός. γ) Κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ὁ Κύριος ἔστειλε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στοὺς μαθητές Του, τὸ ὅποιο ἔκτοτε μένει στὸν κόσμο καὶ ἔτσι μπορεῖ ὁ κάθε ἄνθρωπος μὲ τὸ Βάπτισμα καὶ τὸ Χρῖσμα νὰ γίνεται μέτοχος τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος γίνεται πινευματοφόρος. Εἶναι ἀκόμη ἔνα δῶρο ποὺ προσφέρει στὸ Δεῖπνο Του ὁ Κύριος. Αύτὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ποὺ δόθηκε πλουσιοπάροχα στοὺς μαθητές, συνεχίζει νὰ προσφέρεται καὶ σήμερα στοὺς πιστούς. Ἔτσι ὁ πινευματοφόρος ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ἀπολαμβάνει ἥδη ἀπὸ τὴ ζωὴ αὐτὴ τὰ ἀγαθὰ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητοί μου, τὸ τραπέζι τοῦ Δείπνου εἶναι πάντοτε στρωμένο μὲ τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ. Ὅσο ζοῦμε ἡ πρόσκληση ἰσχύει. Ἄς τὴν δεχθοῦμε, γιατὶ ἀφορᾶ στὴ σωτηρία μας. Άμήν.

π.Α.Μ.

[dkpdf-button]